

Arie de Ruiter: *Carmen – Adoptieroman*

ISBN 9492046083. Boekenindustrie Vof, 2015. Paperback, 411 pagina's. € 19,95.

de andere kant van het land. Deze gebeurtenis werpt Carmen terug op haar gevoel door alle belangrijke mensen te worden verlaten' en zij komt tot de conclusie dat je je het beste maar aan niemand kunt binden. Haar ouders zullen haar ook wel een keer uit huis zetten. De enige waar Carmen een goede relatie mee kan onderhouden is haar broertje, dat is geboren toen de adoptieouders van Carmen op het punt stonden een tweede kind uit Colombia te adopteren. Als het haar allemaal teveel wordt, loopt Carmen van huis weg en komt oog in oog met de dood te staan

Arie de Ruiter heeft een zeer prettige schrijfstijl. Korte zinnen, makkelijk leesbaar. Ik moet hier toch even een waarschuwing geven: begin er niet aan als je nog andere belangrijke zaken te doen hebt. Eenmaal begonnen, dan kun je niet makkelijk meer stoppen met lezen.

Het mooie aan deze roman vind ik dat iedereen die met adoptie te maken heeft zich er in kan herkennen. De personen en al hun emoties worden levensecht beschreven. Misschien juist doordat Arie

de Ruiter helemaal los staat van de adoptiedriehoek kan hij als alwetende verteller het verhaal zonder een kant te kiezen schrijven. Hij brengt het verhaal met inkijkjes in de gedachtewereld van Carmen, maar ook in die van haar adoptieouders en andere personages. Hierdoor ontstaat er een totaalbeeld van afstand doen, adoptie en opvoeding, en hoe het door iedereen wordt beleefd. Dit helemaal zonder oordeel, zodat je als lezer zelf je mening kunt vormen. Tevens word je als lezer aan het denken gezet doordat De Ruiter de personages zich regelmatig laat afvragen: waar komt mijn gedrag vandaan, hoe kan ik hier op reageren? In deze roman is de situatie rond de zwangerschap en geboorte van Carmen bekend (bij de lezer). Bij Carmen zelf en haar adoptieouders is er weinig tot niets bekend. Heel subtiel legt de schrijver verbanden tussen de afkomst en het gedrag van Carmen.

Voor zowel adoptieouders als geadopteerden heeft het lezen van dit boek denk ik een meerwaarde. Voor de adoptieouders om meer inzicht te krijgen in de innerlijke strijd

van de geadopteerde en voor de geadopteerde om wat begrip te krijgen voor de onmacht en de gevoelens van de adoptieouders.

Ik als geadopteerde, heb het als 'eyeopener' ervaren dat ik inkijkjes gekregen heb in de gedachtewereld van de adoptieouders van Carmen. Daardoor heb meer inzicht in en begrip gekregen voor de gevoelens rond adoptie van (mijn) adoptieouders. Hoewel mijn adoptie naar de maatstaven 'goed' is verlopen en ik zeker geen problematische puberteit heb gehad, vond ik het boek Carmen zeer de moeite waard om te lezen. De worsteling die beschreven wordt, maakt iedere geadopteerde op een bepaald moment in zijn leven wel mee, maar velen niet op zo'n heftige manier.

Het boek is zeker ook aan te bevelen voor anderen die met adoptie te maken hebben.

Rini van Dijkhuizen

Het verhaal van Carmen is geen biografie maar wel gebaseerd op een gesprek met een geadopteerde.

Carmen is een geadopteerd meisje uit Colombia dat in een Nederlands gezin een moeilijke tot zeer moeilijke jeugd meemaakt. Als peuter reageert ze panisch als haar adoptieouder uit haar blikveld verdwijnt. Met veel zorg en voorbereiding kan Carmen als ze vier wordt toch op de kleuterschool beginnen en de verlatingsangst lijkt te verminderen. Toch blijft die eenzaamheid en verlatenheid ergens, diep van binnen, zitten: "haar moeder heeft haar weggegeven – welke moeder doet nu zo iets?" Wanneer Carmen een jaar of 14 is verhuist haar beste vriendin naar